

ütseda: Teid ei ole keake wā-e-faupa koko-pandnu, enge teije olete esi tōine tōist otsnu nink mitma seast walinu, nink Jumala nink inemiste een olete toowotanu, tōine tōist surmani armastada. Seda toowotust peate teije pīdama. Kes om seda ðigust abi-elo-rahwale andnu, üts tōist huka-möista ehk fa ára-pöleda se ehk se wea párást, mes nema tōine tōise man lōidwa, nink oma abi-elo ára-wanduda? Seda-samma inemist, keda sa ni wāága laidat, olet sa jo esi hennele tahnu; seda-samma hennele saadikus wōtnu elo-tee-raa pádt. Sel-samal nōrgal nink patatsel inemisel, ke nūúd sino meelest ni halw om, olet sa esi too-wotanu Jumala een, et sa tahat teda armastada. Tema om iks veel se-sama, ke ta tol haawal oli, et ennege ne kurja harjotuse, mes tema nūúd üles-nāúdap, edimáit ára-peedetu oliwa, ehk ni wāága es panta tāhele, kui nūúd. Kui sa tälle armo toowotit, sis es ole-sul teedmata, et ta puuduline nink patane oli (kun es om se puhas nink laitmata!!); nūúd sūnnis ka, seda toowotust pīda-da, esi-áralikult nūúd, kui Jumal sino armo nink sōame finnitust tahap kaija nink läbi-kiusada.

Nätse, seda opust wōip abi-elo-rahwale anda, kui neide lugu sāárane om. Neist sōnust ei já mite üts raas maho. Oma toowotust peap ega-üts pīdama. Nink kui se rase om, sis pallelgo inemine Jumala t apt, ke palwust tulep nink hādan awitap. Jumal om jo mōnda finnitanu, ke abi-elun suuren hādan oli. Rase om kūl, sāádu se párást tōist armastada, kui sūda wasta-panep; nink kui sāárane arm ka oma raseuse läbi Jumala een paljo masap, sis ei ole ta omete wasta-wōtjal ni magus, kui se arm, mes esi hennest tulep nink awnastajale fugufe waiwa ei te.

Määranes sis arm abi-elun peap olema?

Ta peap elav olema, ni kui edimáne arm enne laulatamist oli, ent tāl olgo kindmamb pōhi al, kui edimátsel armul, mes ni pea huka-lätg. Edimáne arm tulep fogemata sōame sise nink wōtap wōdimust, enne kui sa inemist veel ðigede tunnet; sa armastat teda, nink ei tija esike, mes-párást? Edimátsel armul ei ole ðiget pōhja al. Ent kui sa aigo mööda oma abi-kaasa opit tundma nink teda lōowat auwo wāárt olewat, nink ka mu inemise teda tundwa nink awwustarwo, sis saap se auwo, minka teda awwustetas, sino armule pōhjas nink annap tälle suurembat finnitust.

Kui mees auwo lōowap rahwa sean, sis om naise armul kindmamb pōhi al. Maisel om hämeel, kui mehe tō kiigin paigun fitetas, kui tema oma maija hoolega nink tarkusega walitsep, elo kombide poolest puhas nink laitmata om, liik sāádu sid, ni ilmlikuid kui waimolikuid, kōwaste peap, ome latsi hoolega kasvatap nink kiigin ajsun, olgo lähemabide sean ehk ülembide een, hääd nōuwo annap. Se-párást ei ole ka naisel r. se, sāárast meest armastada. Mi-sama om ka mehel hä meel, kui naine auwo wāárt om. Nink seda om se naine wāárt, ke maja hääd targaste nink ausaste hoijap nink kasvatap, peret armoga nink tarkusega walitsep, nink omast mehest sāárast lugu peap, et tema kiigin ajsun tema een saisap nink tälle sōnawōtlik om. Kui mehel sāárane kallis naine om, nink naisel sāárane awwus mees, sis ei hoolita sest midake, et naise ilo aigo mööda ára-faup ehk mehe jōud wanausega wāhenep, enge sōameliko tennoga tunnistap sis kumbagi neist Jumala een, et seda wanembas tōine lät, seda armsambas tema saap. Ja, sāárane peap abi-elo-rahwa lugu olema, sis om tema Jumala nink inemiste mee te párást. Ent se man wōip iks veel sündida, et sūda